

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a členov JUDr. Emila Bdžocha a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci vyžiadanej osoby **P. Š.** v konaní o návrhu krajskej prokurátorky v Košiciach na vzatie vyžiadanej osoby do predbežnej väzby prejednal na neverejnom zasadnutí 10. júna 2014 sťažnosť vyžiadanej osoby proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 21. mája 2014, sp. zn. 7Ntc 11/2014, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby **P. Š. sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach uznesením z 21. mája 2014, sp. zn. 7Ntc 11/2014, podľa § 15 ods. 2 zákona č. 154/2010 Z. z. v znení zákona č. 344/2012 o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len zákon o európskom zatýkacom rozkaze) na návrh krajskej prokurátorky v Košiciach z 20. mája 2014, sp. zn. 2 Kpt 41/14, rozhodol tak, že

podľa § 15 ods. 2 zákona o európskom zatýkacom rozkaze vzal slovenského štátneho občana **P. Š.**, nar. **X. v K.**, trvale bytom **K.** do predbežnej väzby s tým, že táto začala plynúť 19. mája 2014 o 08.00 hod. a vykoná sa v Ústave na výkon väzby v Košiciach.

Proti tomuto uzneseniu včas podal **P. Š.** sťažnosť.

V jej písomnom odôvodnení prostredníctvom obhajcu poukázal na svoje rodinné pomery spočívajúce v pooperačnej zdravotnej starostlivosti o jeho vážne chorú matku, s ktorou býva v spoločnej domácnosti, o ktorú je so zreteľom na jej vek, dialýzu a bytové podmienky potrebné sa starať.

Namietol, že trestnému stíhaniu sa nevyhýbal a vyhýbať sa ani nebude, o čom svedčí skutočnosť, že zadržaný bol až potom, ako sa dobrovoľne dostavil na predvolanie polície. Uviedol, že je ochotný kedykoľvek a kdekoľvek dostaviť sa na predvolanie Slovenských ako aj Maďarských justičných orgánov.

Aj keď je pravdou, že mu bola doručená poštová zásielka z Maďarskej republiky, pre neznalosť maďarského jazyka jej žiaden význam neprikladal a o trestnom stíhaní v tejto krajine žiadnu vedomosť nemal.

Z uvedených dôvodov podľa jeho názoru zákonné podmienky na jeho vzatie do väzby splnené neboli a poukázal na ustanovenie § 15 ods. 2 zákona o európskom zatýkacom rozkaze, podľa ktorého v prípade jeho ponechania na slobode môže súd rozhodnúť o uložení primeraných opatrení alebo obmedzení na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania.

Navrhol preto, aby najvyšší súd napadnuté uznesenie zrušil a prepustil ho z väzby na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti preskúmal v rozsahu § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a zistil, že sťažnosť podala oprávnená osoba v zákonnej lehote, ale sťažnosť P. Š. nie je dôvodná.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Podľa § 18 ods. 1 zákona o európskom zatýkacom rozkaze proti rozhodnutiu o väzbe je prípustná sťažnosť, odkladný účinok má len sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu o prepustení osoby z väzby, ak súčasne bola podaná sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu súdu o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu.

Podľa § 15 ods. 1 zákona o európskom zatýkacom rozkaze účelom predbežnej väzby je zabezpečiť prítomnosť zadržanej osoby na území Slovenskej republiky tak, aby nedošlo k zmareniu účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze pokým orgán štátu pôvodu, ktorý má záujem na jej vydaní, nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje.

Podľa § 15 ods. 2 uvedeného zákona sudca krajského súdu je povinný do 48 hodín od prevzatia zadržanej osoby a od doručenia návrhu prokurátora na vzatie do predbežnej väzby túto osobu vypočúť a rozhodnúť o jej vzatí do predbežnej väzby, alebo ju prepustiť na slobodu. Dôvodmi väzby podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní nie je pritom viazaný. Ak sudca rozhodne, že sa zadržaná osoba ponecháva na slobode, súčasne môže rozhodnúť o uložení primeraných opatrení alebo obmedzení na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní, ktorý sa použije primerane. Ak v čase rozhodovania o predbežnej väzbe nie je k dispozícii európsky zatýkací rozkaz, sudca krajského súdu rozhoduje na návrh prokurátora, ku ktorému je pripojený záznam podľa § 3 písm. l/.

Podľa § 15 ods. 3 citovaného zákona na konanie podľa odseku 1 je príslušný krajský súd, ktorému prokurátor príslušný podľa § 11 predložil návrh na rozhodnutie o predbežnej väzbe.

Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že krajský súd o väzbe P. Š. rozhodol na podklade návrhu Krajskej prokurátorky v Košiciach z 20. mája 2014, sp. zn. 2 Kpt 41/14/8800, ktorá podaný návrh odôvodnila tým, že 18. decembra 2014 bol na menovaného vydaný Európsky zatýkací rozkaz Mestským súdom Miškolec Maďarsko pod sp. zn. 44.BNY.1081/2013/2, za účelom jeho vydania na trestné stíhanie pre trestný čin podvodu podľa čl. 373 3A Trestného zákona s hornou hranicou trestnej sadzby trestu odňatia slobody 5 rokov, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe uvedenom v predloženom zázname k vydanému európskemu zatýkaciemu rozkazu.

Z dôvodu, že P. Š. sa zdržiava mimo územia Maďarskej republiky, bol na neho vydaný európsky zatýkací rozkaz.

P. Š. pri výsluchu pred sudkyňou rozhodujúcou o jeho vzatí do predbežnej väzby uviedol, že konal na pokyn maďarského občana, ktorého priezvisko nevie, tento ho mal zamestnať, a preto aj keď je pravdou, že peniaze z účtu vybral a odovzdal mu ich, žiaden trestný čin nespáchal. Uviedol, že je ochotný ísť do Maďarskej republiky skutok objasniť a dostaví sa na každé predvolanie súdu.

Sudkyňa krajského súdu rozhodla o návrhu krajskej prokuratúry na vzatie P. Š. do predbežnej väzby v rámci lehôt stanovených zákonom. Rovnako v súlade so zákonom rozhodla aj o jeho vzatí do predbežnej väzby, pretože v posudzovanom prípade boli na uvedený postup splnené zákonné podmienky uvedené v § 15 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 citovaného zákona, pričom dôvodmi väzby podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní nebola viazaná. Napadnuté uznesenie je odôvodnené zákonným spôsobom, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky z hľadiska účelu predbežnej väzby poukazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia, ktoré si v celom rozsahu osvojil. Je potrebné zdôrazniť, že P. Š. bola doručená poštová zásielka z Maďarskej republiky, ktorú však aj keď išlo o úradnú listinu justičného orgánu štátu pôvodu ignoroval s odôvodnením, že neovláda maďarský jazyk.

Európsky zatýkací rozkaz bol vydaný na účely trestného stíhania a podľa právneho poriadku Maďarskej republiky ako štátu pôvodu možno za takýto skutok uložiť trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou dvanásť mesiacov (päť rokov).

Pretože zmyslom ustanovenia § 15 ods. 1 citovaného zákona o predbežnej väzbe je zabezpečiť prítomnosť zadržanej osoby na území Slovenskej republiky tak, aby nedošlo k zmareniu účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze pokým orgán štátu pôvodu, ktorý má záujem na jej vydaní, nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje, krajský súd vzhľadom na zistené okolnosti posudzovaného prípadu rozhodol o návrhu krajskej prokurátorky správne a v súlade so zákonom.

Nad rámec uvedeného najvyšší súd považuje za potrebné zdôrazniť, že inštitút predbežnej väzby podľa § 15 zákona o európskom zatýkacom rozkaze má iný charakter než väzba v rozsahu jej úpravy v štvrtej hlave prvej časti Trestného poriadku, keďže ide

o pozbavenie osobnej slobody na základe článku 5 ods. 1 písm. f/ Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, na ktoré sa - na rozdiel od písm. c/ tohto odseku – nevzťahujú práva podľa článku 5 ods. 3 citovaného Dohovoru, vrátane práva na prepustenie zadržanej osoby z predbežnej väzby, ktoré by bolo podmienené zárukou. Z dikcie účelu predbežnej väzby je zrejmé, že prípady, kedy súd nevezme zadržanú osobu do predbežnej väzby, sú výnimočné a vzťahujú sa najmä na prípady, z ktorých je evidentné, že je daný niektorý z obligatórnych dôvodov odmietnutia vykonať európsky zatýkací rozkaz podľa § 23 ods. 1 zákona o európskom zatýkacom rozkaze a súčasne, že prepustením zadržanej osoby nehrozí zmarenie konania o európskom zatýkacom rozkaze.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 10. júna 2014

JUDr. Martin P i o v a r t s y , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová